

Jauns regulējums komercnoslēpuma aizsardzībai

2019. gada 1. aprīlī spēkā stājās **jauns Komercnoslēpuma aizsardzības likums**, kā arī apjomīgi **grozījumi Civilprocesa likumā**, kas paredz īpašu regulējumu ar komercnoslēpumu saistītu strīdu izskatīšanai.

Jaunās tiesību normas pieņemtas, lai ieviestu Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija direktīvu 2016/943 par zinātības un darījumdarbības neizpaužamas informācijas (komercnoslēpumu) aizsardzību pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu.

Direktīvas preambulā viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc komercnoslēpumu nepieciešams regulēt Eiropas Savienības līmenī, ir tas, ka dalībvalstu tiesību aktos ir būtiskas komercnoslēpumu aizsardzības regulējuma atšķirības.

Savukārt vaja komercnoslēpuma aizsardzība kavē inovāciju attīstību.

Kas ir komercnoslēpums, un kas to aizsargā

Komercnoslēpums tiek aizsargāts uz likuma pamata arī tādos gadījumos, kad starp pusēm nav līgumisku attiecību. Tas dod iespēju komercnoslēpuma aizsardzību prasīt ne tikai sadarbības partneriem vai citām personām, ar ko bijušas līgumiskas attiecības, bet attiecībā pret jebkuru personu, kas komercnoslēpumam piekļuvusi nelikumīgi.

Lai informāciju uzskatītu par komercnoslēpumu un tam pienāktos likumā noteiktā aizsardzība, informācijai jāatbilst likumā noteiktajām pazīmēm. Saskaņā ar Komerclikuma 19. pantu komercnoslēpuma statusu komersants var piešķirt tādām saimnieciska, tehniska vai zinātniska rakstura lietām un rakstveidā vai citādā veidā fiksētām vai nefiksētām ziņām, kuras atbilst visām šādām pazīmēm:

- tās ietilpst komersanta uzņēmumā vai ir tieši ar to saistītas;
- tās nav vispārpieejamas trešajām personām;
- tām ir vai var būt mantiska vai nemantiska vērtība;
- to nonākšana citu personu rīcībā var radīt zaudējumus komersantam;
- attiecībā uz tām komersants ir veicis konkrētai situācijai atbilstošus saprātīgus komercnoslēpuma saglabāšanas pasākumus.

Komerclikums ir speciālais likums, kas regulē komercdarbību, un Komerclikuma noteikumi attiecināmi uz komersantiem un uz personām, kuras nav komersanti, vai uz saimniecisko darbību, kas nav komercdarbība, tikai tad, ja Komerclikums vai cits likums to īpaši paredz. Līdz ar to jāņem vērā, ka ne visām tiesiskajām attiecībām ir piemērojama Komerclikumā noteiktā komercnoslēpuma aizsardzība.

Komercnoslēpuma aizsardzības likums paredz vienkāršotāku komercnoslēpuma definīciju, un tā piemērošanu neierobežo konkrētam personu lokam vai darījumiem. Saskaņā ar šo likumu par komercnoslēpumu uzskata neizpaužamu saimnieciska rakstura informāciju, tehnoloģiskās zināšanas un zinātniska vai cita rakstura informāciju, kas atbilst visām šādām pazīmēm:

- (a) tā ir slepena, jo nav vispārzināma vai pieejama personām, kuras parasti izmanto šāda veida informāciju;
- (b) tai ir faktiska vai potenciāla komerciāla vērtība tādēļ, ka tā ir slepena;
- (c) komercnoslēpuma turētājs attiecībā uz to ir veicis konkrētajai situācijai atbilstošus un saprātīgus komercnoslēpuma slepenības saglabāšanas pasākumus.

Ievērojot iepriekš minētās definīcijas, komercnoslēpuma statusu piešķiršana noteiktai informācijai ir attiecīgās personas brīva izvēle. Komercnoslēpumam ir jābūt konfidenciālam. Ja informācija ir vispārpieejama, tad šī informācija nevar pretendēt uz komercnoslēpuma statusu. Šai informācijai piemīt noteikta vērtība, kas izpaušanas gadījumā tikuša zaudēta. Tāpat abas komercnoslēpuma definīcijas uzliek par pienākumu komercnoslēpuma turētājam komercnoslēpuma aizsardzības nolūkos veikt atbilstošus saprātīgus komercnoslēpuma saglabāšanas pasākumus. Piemēram, šo informāciju patvālīgi neizplatīt, brīdināt citas personas par to, ka attiecīgā informācija ir komercnoslēpums, apzīmējot šo informāciju par komercnoslēpumu, izstrādājot komercnoslēpumu saturošas informācijas dokumentu aprites noteikumus, kā arī veicot citus pasākumus.

Komercnoslēpuma iegūšanas un izmantošanas kārtība

Komercnoslēpuma aizsardzības likuma mērķis ir nodrošināt efektīvu komercnoslēpuma aizsardzību.

Foto: © ryanking999 - stock.adobe.com

Foto: Jānis Deimats

Līga
Fjodorova,
zvērinātu
advokātu
biroja
COBALT
zvērināta
advokāte,
patent-
pilnvarniece
preču zīmju
lietās

Ja informācija ir vispārpieejama, tad šī informācija nevar pretendēt uz komercnoslēpuma statusu. Šai informācijai piemīt noteikta vērtība, kas izpaušanas gadījumā tikušu zaudēta.

Komercnoslēpuma aizsardzības procesuālās priekšrocības

Vienlaikus likums aizsargā arī citu personu likumīgas intereses, kas saistītas ar tiesībām uz informāciju vai savu tiesību aizsardzību.

Saskaņā ar Komercnoslēpuma aizsardzības likumu komercnoslēpuma nelikumīga iegūšana, izmantošana vai izpaušana bez komercnoslēpuma turētāja atļaujas ir tiesību pārkāpums, ja tas noticis ne tikai neatļauti, bet arī jebkādā citā veidā, kas neatbilst godigai darījumu praksei. Likumā noteikts, ka par neatļautu komercnoslēpuma iegūšanu tiek uzskatīti gadījumi, kad informācija iegūta, pieklūstot tādiem dokumentiem, objektiem, materiāliem, vielām vai elektroniskajām datnēm, kuras pārvalda komercnoslēpuma turētājs un kuras ietver komercnoslēpumu, kā arī piesavinoties vai kopējot šādus dokumentus, objektus, materiālus, vielas vai elektroniskās datnes; kad persona zināja vai attiecīgajos apstākļos tai vajadzēja zināt, ka komercnoslēpums ir tiesī vai netiesī iegūts nelikumīgi; pārkāpīt normativajā aktā vai līgumā noteikto pienākumu neizpaušt komercnoslēpumu vai ierobežot tā izmantošanu.

Komercnoslēpuma aizsardzības likums, respektējot citu personu tiesības uz informāciju un savu tiesību aizsardzību, paredz to gadījumu uzskaitījumu, kādos komercnoslēpuma iegūšana ir uzskatīma par likumīgu, piemēram, ja tas iegūts kā neatkarīgs atklājums vai radīšanas procesa rezultāts; ja tas iegūts uz līguma vai licences pamata; ja tas iegūts publiskajā iepirkumā vai citu valsts pārvaldes funkciju vai uzdevumu išstenošanas ietvaros un citos likumā norādītajos veidos. Tāpat Komercnoslēpuma aizsardzības likums noteic, ka persona nav saucama pie atbildības par komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, ja komercnoslēpums iegūts, izmantots vai izpausts, piemēram, lai izmantotu tiesības uz vārda un informācijas brīvību, tostarp ievērojot plāssaziņas līdzekļu brīvību un uzskatu daudzveidību, vai atklātu pārkāpumu, ļaunprātīgu rīcību vai nelikumīgu darbību, ja iespējamais pārkāpējs rikojies nolūkā aizsargāt sabiedrības vispārējās intereses; komercnoslēpumu izpaušuši darbinieki saviem pārstāvjiem, ja šāda izpaušana pārstāvjiem ir nepieciešama normatīvajos aktos noteikto funkciju izpildei; lai aizsargātu normatīvajos aktos noteiktās personu likumīgas intereses.

Iepriekš aprakstītie likuma grozījumi sniedz noteiktas procesuālās priekšrocības, kas, iespējams, veicinā komercnoslēpuma turētājam būt aktīvākiem savu aizskarto tiesību aizstāvībā.

JURISTA
PADOMS

Materiāls tapis
sadarbībā ar

C O B A L T